

# Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna  
APARE SAPTAMANAL

**Abonamentul:**  
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

**Articole și corespondențe**  
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

**Prețul inserțiunilor**  
un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

**Abonamentele și inserțiunile**  
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

## Cuvântare

— Rostită de I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE în biserica catedrală din Sibiu, în ziua de Rusalii 1936 —

„Aceasta este porunca lui: ca să credem în numele lui Isus Hristos Fiului lui și să ne iubim unul pe altul. Celce păzește poruncile lui, întră dânsul petrece și acela întră el. Și dintră aceas. a cunoaștem că petrece întră noi, din Duhul care a dat nouă». (I Ioan 3, 23, 24).

Astăzi prăznuim sărbătoarea Pogorării Duhului Sfânt, a acelei fapte minunate a lui Dumnezeu, care stă la începutul bisericii și la temelie ei și este izvorul de inspirație a preoției și a apostolatului creștin pentru toate veacurile.

A fi creștin însemnează a accepta în concepțiile de viață și n convingerile tale cele mai profunde primatul duhului, a crede în puterea și n biruința duhului, a lupta cu armele duhului pentru lucrul lui Dumnezeu în lume; a fi creștin însemnează a te înșira ca ostaș credincios sub drapelul cel sfânt al duhului.

Duhul este, iubirii mei, criteriul, este măsura de judecată a oamenilor, a popoarelor și a timpurilor. Epoca noastră nu va fi judecată după bogăția bunurilor materiale ce le-a agonisit, nici după mulțimea născocirilor și invențiilor ei de tot felul, nici după progresele ei științifice, nici după legile și reformele ce le-a realizat în toate domeniile, ci se va judeca după duhul în care a îndeplinit și în slujba căruia a pus toate înfăptuirile sale. Și valoarea fiecăruia dintre noi nu se judecă după numele ce-l purtăm, nici după avera mai mare ori mai mică ce o posedăm, nici după poziția socială mai înaltă ori mai smerită ce o avem între oameni, nici chiar după știința ce ne-am putut-o agonisi, ci după duhul în care ne trăim viața, de care ne inspirăm și călăuzim în toate gândurile și simțemintele, în toate străduințele și faptele noastre. Dreptul Judecător, când vom fi chemați să ne dăm seamă în fața Lui, nu ne va întreba ce am mâncat și cu ce ne-am îmbrăcat, ci în ce duh ne-am depănat firul vieții în toate zilele noastre. Fost-a acela un duh bun și sfânt, ori a fost un duh rău și necurat? Fost-a Duhul lui Dumnezeu, Duhul Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, Duhul Sfânt, pentru care ne-am deschis inimile, l-am primit de sus înălăuntrul nostru și și-a pus pecetea lui pe toată ființa noastră, — ori a fost duhul cel rău, duhul lumii și al păcatului? Unde se vestește Hristos Domnul și Mântuitorul nostru și unde evanghelia se înstăpânește pe viața oamenilor, acolo se pogoară Duhul Sfânt. Iar unde se pogoară Duhul Sfânt, acolo gânduri înalte și sfinte, gânduri ale veșniciei și ale împărăției lui Dumnezeu iau stăpânire peste sufletele oamenilor.

Nu putem spune că epoca noastră ar fi săracă în idei și planuri, în probleme și programe de tot felul. Invinuirea aceasta nu i-o putem aduce. Dar e stăpânită ea de Duhul Sfânt? Frământările, sbuciumul și mulțimea crizelor prin cari trecem, de unde vin

ele, dacă nu din pricina că nu Duhul Sfânt, ci duhul egoismului, duhul răutății și al patimilor oarbe călăuzește lumea?

Unde însă Duhul Sfânt se coboară și află intrare în sufletele oamenilor, acolo o nouă viață se trezește, o atmosferă proaspătă de primăvară cheamă din toropeală puterile bune ale sufletului, acolo oamenii prind curaj și însuflețire pentru adevăr și dreptate, pentru pace și iubire. Numai Duhul Sfânt este în stare să creeze adevăratul climat pentru suflet. El este în stare să scoată pe oameni din robia puterilor întunecoase, să-i desmortească din somnul nepăsării și trândăviei și să aducă la biruință înălăuntrul lor iubirea și viața cea deplină. Așa cum s'a întâmplat în Dumineca celor dintâi Rusalii, când Duhul Sfânt pogorându-se în chipul limbilor de foc peste apostolii și învățăceii Domnului, le-a dat curaj și putere să iasă la propovăduire, i-a făcut eroi neînfricați mărturisind în fața lumii pe Hristos și viața cea întră El. Nici o putere de pe lume nu i-a putut opri în drumul lor. Căci nu din lut, nici din carne, ci din Duhul Sfânt a voit Domnul să se nască vestitorii evangheliei Sale. Foc dumnezeesc și flacără de sus a revărsat în sufletele lor, ca luminați și întăriți să-i trimită la propovăduire. Printr'ânșii Duhul Sfânt pornește să cucerească lumea. Nu s'a mai văzut nici când, dealungul întregii istorii a omenirii, o asemenea ridicare de conștiință ca la acei simpli pescari de pe țărmurile lacului Ghenezaret. Alexandru-împărat a pornit cu cincizeci de mii de ostași să cucerească lumea; Napoleon-împărat cu cincisute de mii; un alt împărat în decursul marelui război din urmă cu cincimilioane de ostași — dar nici unul n'a izbutit. Ce s'a ales de împărățiile lor? Intr'adevăr acei simpli pescari au avut curaj și îndrăzneală, când au pornit, unsprezece la număr, să aducă lumea în treagă la picioarele Învățătorului lor! Și împărăția pentru care ei au luptat din Ierusalim și până la marginile pământului, printre lupte și jertfe fără de număr și-a întins din ce în ce hotarele și a pus stăpânire asupra popoarelor. O viață nouă a răsărit pe urma propovăduirii lor, oameni noi, familii nouă, generațiuni nouă s'au succedat una după alta în valul de mișcare duhovnicească care și-a luat începutul dela Hristos-Domnul și a rodit în ogorul larg al Bisericii prin puterea de sus a Duhului Sfânt.

În acest ogor sfânt a intrat chiar dela originile sale și neamul nostru românesc. În plămada ființii noastre ca popor am primit credința ortodoxă

și prin puterile ei am biruit vitregia vremurilor prin care am trecut. În biserică ne-am adăpostit sufletul neamului și toate comorile lui. Prin biserică ne-am făurit și păstrat unitatea sufletului național. Când sfânta noastră biserică dreptmăritoare ne-a învățat să ne rugăm la fel deoparte și de cealaltă a Carpaților, atunci s'a încheiat acelaș front sufletesc «dela Nistru până la Tisa», iar în zilele noastre dorobanțul cu vitejia și jertfa lui a tras pe veci granițele politice până unde s'a întins acel front suflesc al nostru.

Grea a fost soarta noastră atunci când, vechea noastră Mitropolie a fost desființată și când turma rămasă fără păstor, ni-a fost împinsă cu sila spre altar străin. Totuși, cu ajutorul Celui de sus, ne-am păstrat unitatea sufletească, iar când zorile s'au mai luminat, prin străduințele marelui și înțeleptului Mitropolit Andrei Șaguna, ne-am reînființat Mitropolia, înzestrându-o cu o bună organizație și cu așezăminte cari să-i garanteze viitorul. Tot acest mare păstor al nostru, în anul 1857 a luat inițiativa pentru clădirea unei biserici catedrale, aici în centrul Mitropoliei noastre. Greutatea vremilor însă nu i-a îngăduit să și realizeze gândul, dar prin străduințele vrednicilor săi urmași, mitropoliții Miron Romanul și Ioan Mețianu, au fost sporite mijloacele, și prin inițiativa și stăruința celui din urmă, ajutat de harnicii săi consilieri, biserica noastră catedrală a fost ridicată din jertfele și truda întregului nostru popor și în ziua de Rusalii a anului 1906 a fost târnosită și închinată sfintei sale misiuni. Zidirea bisericii noastre catedrale a fost considerată ca o încoronare a marelui opere de restaurare a vechei noastre Mitropolii.

Astăzi prăznuim, prin urmare, împlinirea alor 30 de ani dela sfîntirea bisericii noastre catedrale, maica bisericilor din Mitropolia noastră. Darul Domnului a fost în tot timpul cu ea și a binecuvântat cu răsplătă jertfele înaintașilor. Astăzi suntem biserica liberă a unui popor liber pe pământul nostru strămoșesc.

La împlinirea alor 30 de ani dela sfîntirea bisericii noastre catedrale, ea s'a umplut din nou de lumină de sus, când prin rugăciunile Înalt Prea Sfințitului și mult veneratului Mitropolit Nicodem al Moldovei și Sucevei, precum și ale celorlalți frați ierarhi veniți la praznicul nostru, am chemat darul Preasfântului Duh peste doi noi păstori — azi peste cel dela Cluj, mâne peste cel dela Orade — ai sfintei noastre biserici.

Vai, câte veacuri nu ne-am putut întâlni, căci ne despărțiau nedreptele graniți, trase de vrășmași în vârful Carpaților. Totuși, și n acele grele vremuri, am primit lumină și încurajare în necazurile noastre, dela Mitropolia Moldovei pe care Înalt Prea Sfințite cu vrednicie o păstoriți și dela celelalte scaune vlădicești ale bisericii mame. Vă suntem deosebit de mulțumitori că ați venit astăzi să cin-

știți praznicul nostru și noi să ne bucurăm cu Înalt Prea Sfinția Voastră.

Înalt Prea Sfințitul și Prea Fericitul nostru Patriarh Miron mi-a trimis vorbă că e cu tot sufletul între noi și regretă că piedeci de neînălăturat i-au stat în calea venirii la noi. Asemenea și Prea Sfințitul Episcop Lucian al Romanului și Prea Sfințitul Episcop Grigore al Argeșului au regretat că n'au putut veni astăzi la noi.

Suntem fericiți că luminatul păstor al eparhiei vecine a Râmnicului-Noului Severin Prea Sfințitul Vartolomeu și vrednicul ierarh al eparhiei Buzăului, megieșă cu noi dinspre răsărit, Prea Sfințitul Ghenadie, ne-au făcut bucuria și cinstea de a veni la noi. Mulțumesc și Prea Sfințitului Episcop Andrei al Aradului și Prea Sf. Episcop Ioan al Armatei, că au urmat cu dragoste invitații ce le-am făcut.

Astfel sărbătoarea noastră de astăzi este un simbol viu al unității noastre de credință și neam. Atât în numele meu, cât și al Prea Sfințitului Arhiepiscop Vasile de Râșinari, precum și al clerului și poporului arhiepiscopiei mele, mulțumesc tuturor pentru dragostea ce ni-au arătat venind la noi.

Iar Tu iubite frate mai tinăr, P. Sf. Episcop Nicolae al Clujului, care te-ai învrednicit a primi astăzi darul arhieriei, păstrează-l în camera sufletului Prea Sfinției Tale și fă-l să rodească pentru binele bisericii și al poporului nostru. Toată taina slujbei noastre plină de grea răspundere zace în devotamentul și n sfințenia gândurilor cu care ne punem puterile întră îndeplinirea ei. Când vei întâlni obstacole și greutate în calea misiunii ce ai primit-o, să ceri în cucernice și fierbinți rugăciuni ajutorul Celui de sus, căci El întărește și însuflețește pe cei care-i slujesc cu credință și cu inimă curată. Să fii tălmăcitor vrednic al voiei Lui înaintea poporului care-ți va răspunde cu iubire la iubirea ce-i vei arăta.

Noi cu toții să rugăm pe Mângăitorul și Duhul adevărului, carele pretutindenea este și toate le împlinește, să se sălășluiască întră noi și din vistieria bunătăților Sale să și trimită harul său cel sfințitor și luminător peste slujitorii altarelor Sale, peste poporul cel dreptcredincios al scumpei noastre țări, peste Tronul ei și peste înțeleptul nostru Domnitor Carol II-lea. Amin.

## Sfânta Scriptură în noua traducere

Cu generală însuflețire, pretutindeni unde străbate, este îmbrățișată noua traducere a Cărții cârților, o operă înfăptuită în excelente condiții.

Biblia care apare astăzi, vede lumina zilei după o lucrare grea și îndelungată, depusă de oameni învățați și cunoscători ai limbilor vechi originale, ca I. P. S. Mitropolit Nicodem al Moldovei și Preoții Grigore Pișculescu și Vasile Radu, profesori la facultatea teologică din Chișinău și recunoscuți maeștri ai scrisului românesc.

# Marile serbări religioase din zilele Rusaliilor

## In ogașia realizărilor epocale

Se află înalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae al Ardealului.

Nu demult, când a cugetat să dăruiască Academia teologică „Andreiană” cu o capelă, a purces la lucru și a realizat în inima Sibiului un neîntrecut monument de artă; când a plănuțit un sălaș pentru adăpostirea școalei normale „A. Șaguna”, a făcut să se ridice un palat care poate sta cot la cot cu ce are țara mai mareț în sălășuri de cultură; iar acum, când catedrala din Sibiu împlinea tocmai 30 de ani dela sfințirea sa și când urma să fie ridicată în dregătoria episcopatului doi făclieri din oastea cea aleasă a bisericii, credincioșii ortodocși și-au scaldat sufletul și mintea în bogăția unor serbări epocale.

În pulsul vremii și în crângul ales al evenimentelor bisericești din Ardeal, serbările ce s'au desfășurat în Sibiu la Cincizecimea din 1936, ocupă cu adevărat o poziție istorică. Și viitorul va trebui să se întoarcă mereu asupra măreției lor.

## Sosesc crainicii blândețelor și ai bunelor vestiri

Adecă ierarhii țării. Grăbesc spre cetatea șaguniană, ca răspuns la invitația ce le-a făcut I. P. Sf. Nicolae al Ardealului. Iată-l pe P. Sf. Ghenadie dela Buzău însoțit de P. C. prot. Gr. Popescu și C. diacon Al. Marinescu. Poposește cel dintâi în cetatea ortodoxismului ardelean și aduce aici amintirea mărețului a lui Mitrofan. Iată-l și pe P. S. Vartolomeu al Râmnicului însoțit de p. consilier Cristescu și C. diacon Enoiu. Parcă aduce la noi o carte sfințitoare de suflet și în cărja apărarea naționalismului luminat. Mai sosesc aici P. S. Ioan, cel ce binecuvintează oastea în strădaniile ei și P. S. Andrei dela Arad, urmașul multor slujitori vrednici în apărarea credinței prin partea Crișurilor dragi.

Toți sunt întâmpinați cu suflet întreg și încărcat de gragoste.

Mai în urmă — Sâmbătă în ajunul Rusaliilor — sosește păstorul Moldovei, însoțit de C. diacon Dr. Ilie Gheorghidă, I. P. S. Nicodem aducând în Sibiu toată tradiția culturală și religioasă a lașilor. Când îl privești, când ai în față figura de patriarh a I. P. S. Sale, parcă-ți răsar înaintea ochilor toți ierarhii cărturari. Din colbul istoric vin și poposesc în Sibiu: Varlaam, Dosoftei, Iosif Naniescu și alții.

Ierarhul Moldovei este întâmpinat în gară de toți ierarhii amintiți mai sus, de toate autoritățile orașenești, de publicul cel

mai ales, de reprezentanții cultelor minoritare, de școli, etc.

Cuvânt de bineventare pentru I. P. S. Nicodem rostește însuși I. P. S. Mitropolit Nicolae, dând, prin el, expresie nu numai satisfacției pe care o simte poporul credinciosului Ardeal, dar conturând și sensul ce-l are venirea la noi a celui mai de seamă mitropolit al țării: unitatea în credință și în simțăminte românești.

Răspunzând, I. P. S. Nicodem mulțumește tuturor pentru grandioasa primire, asigurându-i de toată dragostea.

Și așa, în Sibiu, două zile la rând, aproape toate provinciile României vor sluji împreună, prin ierarhii lor, la întărirea aceleiași credințe în rostul Bisericii și în viitorul neamului românesc.

Doamne, primește slujba lor! —

Seara la ora 6 se slujește în catedrală un Tedeum pentru oaspeți, apoi slujba vecerniei și a privegherii cu iposifierea nou alesului episcop al Clujului.

## Ziua întâia de Rusalii

Străzile orașului sunt împodobite cu flori și drapele. Catedrala mitropoliei geme de lume. Toți așteaptă săvârșirea sfintei liturghii și sfințirea întrui arhiereu-episcop a I. P. C. Sale Nicolae Colan.

Clopotele sună. Soborul, nemaivăzută în o așa mărime și frumusețe, iese întrui întâmpinarea celor doi mitropoliți. După ce vin, liturghia solemnă începe. Slujesc în sobor toți ierarhii, înalt Prea Cuviosii arhimandriți Nicolae Colan nou alesul episcop al Clujului și Dr. Nicolae Popoviciu alesul episcop al Orăzii și mai mulți preoți dintre oaspeți și din Sibiu.

Impresionantă ceremonie dela începutul liturghiei cu întrebările ierarhilor adresate I. P. C. Sale arhimandritului Nicolae Colan și răspunsurile acestuia cu privire la credința ce-o mărturisește și la felul cum va cărmui eparhia pentru care cere hirotonia.

La sfârșitul sfintei liturghii I. P. S. Sa mitropolit nostru Nicolae rostește minunata cuvântare ce-o publicăm în fruntea foii.

După aceea a vorbit P. S. Sa Vartolomeu al Râmnicului arătând rostul descălicărilor istorice și legăturile Ardealului cu Principatele. Subliniază faptul că poporul nostru este puternic prin ortodoxie. Prin această unire, putem face să devină a noastră proprietatea străbună, și să biruim pe vrăjmașii interni și externi, ajungând un exemplu pentru toate popoarele lumii.

La urmă nou hirotonitul episcop al Clujului P. Sf. Nicolae Colan, luând loc în scaunul arhieresc își rostește frumoasa și prima cuvântare de arhiereu, din care re-

rie atunci când a văzut ieșită din tiparnița patriarhiei noastre întreaga Nouă Sfântă Scriptură, tradusă în limba noastră de-a dreptul din limbile originale, în care au fost scrise cărțile ei.

Înaltul ierarh încheie cuvântul pastoral zicând:

„Deschideți deci toți clericii, toți intelectualii și fruntașii poporului, ai orașelor și satelor, bărbați și femei, tineri și bătrâni, ușa și punga, ca să intre în casele voastre această „Carte a cărților” și în sufletele voastre învățăturile ei divine”.

Sfântul Sinod al bisericii ortodoxe române, în legătură cu marele eveniment bisericesc și cultural al apariției sfintei Cărți, va îngriji să scoată și o ediție populară cu un preț cât se poate de moderat, pentru ca Sf. Scriptură să fie cumpărată de orice bun creștin însetat de cuvântul dumnezeesc, dar sărac în mijloace bănești.

Până atunci bibliotecile parohiale, cărora li se trimite noua ediție a Bibliei, o vor îngriji ca pe o comoară sufletească pusă la dispoziția credincioșilor.

dăm ce-am putut prinde în notele noastre:

Praznicul Rusaliilor însemnează momentul în care s'a pecetluit pasiunea apostolatului creștinesc, pasiunea tuturor propovăduitorilor creștini de pe fața pământului. La acest praznic s'a plinit făgăduința dată de Domnul nostru Isus Hristos apostolilor, că se va pogorâ Duhul Sfânt peste ei și vor lua putere și curaj spre a-l mărturisi până la marginile pământului, chiar dacă această mărturisire va fi împreună cu jertfe. Duhul Sfânt a schimbat complet pe ucenici. Din descurațați cum au fost înainte, s'au văzut plini de îndrăzneală de viață nouă și de pasiunea propovăduirii după pogorâre. — Apostolii au primit în același moment și puterea, darul de a propovădui Evanghelia în toate limbile pământului. Faptul acesta a vrut să pecetluiească pentru veacuri dreptul la limba proprie și la viața liberă a neamurilor pământului.

Solia praznicului de azi e și solia libertății noastre naționale. Căci și nația noastră după multe jertfe, a ajuns la deplină libertate, intrând abia de curând în zodia luminoasă a adevăratei sale vieți.

Rusaliile sunt praznicul propovăduirii, al apostolatului. Chiar la acest mare praznic am avut bucuria de a primi darul arhieriei. Voi împrumuta din tălcul lui toată înțelepciunea, spre a fi cât mai de folos Bisericii și neamului.

II. PP. SS. Stăpâni,  
PP. SS. Voastre,

Punându-mi la inimă toată învățătura și indemnurile ce mi-ați dat, cu acest sărbătoresc prilej, aduc mai întâi mulțumiri Părintelui cersc, că m'a chemat la această înaltă slujbă.

Mulțumesc I. P. S. mitropolit Nicodem care n'a pregetat să se ostenească până aici și care venind a adus la sfințirea mea toată bogăția tradiției religioase și culturale a glorioasei Moldove.

Mulțumesc I. P. S. meu părinte mitropolit Nicolae, care mi-a fost totdeauna un bun părinte sufletesc, un povătuitor și îndrumător fără odihnă. Mă voi ruga mereu lui Dumnezeu să-l țină, întru zile îndelungate.

Mulțumesc tuturor împreună slujitorilor ierarhi, cari au venit să cinstească cel mai mare praznic al vieții mele.

P. S. Sa își încheie cuvântarea cu o frântură din impresionanta rugăciune a lui Elrem Lirul:

„Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al griji de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie. Iară duhul curățeniei, al gândului smerit, al răbdării, și al dragostei dăruiește-mi-l...”

Hrănește-mi, Doamne, flacăra credinței și-a iubirii, ca să pot aprinde cu ea inimile credincioșilor pe cari i-ai încredințat pazei mele, spre veșnica slavă a Ta și a sfintei Tale Biserici.

După sfânta Liturghie a avut loc în Aula Academiei teologice o masă, la care au luat parte toți ierarhii prezenți și mai mulți invitați.

În cadrul acestei mese au rostit frumoase cuvinte: I. P. S. Mitropolit Nicodem pentru slăvitul trecut al bisericii noastre ardelenice și în special pentru M. S. Regele Carol II; I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului și-a arătat deosebita bucurie pentru faptul că atâți ierarhi s'au întrunit la Sibiu cu prilejul acestor serbări; P. S. Episcop Andrei al Aradului a preamărit armata și pe glorioșii ei reprezentanți; în numele femeilor ortodoxe române a vorbit dna Săulescu, în al armatei dl general Cristea Vasilescu; P. S. Episcop Ghenadie al Buzăului a elogiat personalitatea P. Sfințitului nou Episcop al Clujului Nicolae Colan. Mai cuvintează: p. Dr. V. Bologa, în numele „Astreii” culturale, p. consilier Tr. Scorobef, p. consilier din Cluj Dr. I. Stanca, dl prefect al județului Sibiu N. Regman, p. Moga dela Orade, Dr. D. Stăniloae în numele colegilor profesori; dl Nichifor Crainic, într'un avântat cuvânt, caracterizează realizările de seamă ale înaltului chiriarh dela Sibiu...

Seara s'a ținut slujba privegherii în vederea hirotonirii întrui arhiereu a I. P. C. Sale arhim. Dr. Nicolae Popoviciu.

## A doua zi de Rusalii

Dupăce în prima zi de Rusalii la ora 6 s'a ținut slujba Vecerniei și a Privegherii pentru iposifierea I. P. C. Sale Arhim. Dr. Nicolae Popoviciu pentru scaunul de episcop al Orăzii, a doua zi de Rusalii s'a slujit în fața unei asistențe de mii de persoane, dintre cari mulți au trebuit să rămână prin curtea catedralei, sf. Liturghie cu hirotonia I. P. C. Sale.

Am avut bucuria să vedem apărând la începutul sf. Liturghii și intrând în soborul liturghisitor și pe I. P. C. Sa Arhim. Scriban.

La stărsitul sf. Liturghii a vorbit dulce, patriarhal și biblic I. P. S. Sa Mitropolit Nicodem despre valoarea preoției. Spicuim din cuvântarea admirabilă a înaltului ierarh atâta cât am putut nota:

Ieri ați fost martori cu toții la hirotonirea, la sfințirea unui arhiereu, unui episcop, unui mare preot, azi ați asistat din nou la hirotonirea, la sfințirea unui alt arhiereu, alt episcop, alt mare preot.

Azi trăim zile de glorie, căci după veacuri ne-am unit sub un singur sceptru, al M. S. Regelui Carol; dar trăim și zile de frământări, căci dușmanii noștri de ieri tot mai trăiesc și ei și caută să afle cum ar putea zădărnici unirea, cum ar putea să întunece zilele noastre frumoase. Ei nu se gândesc numai la arme de război, ci se gândesc la arme cari lucrează ascuns. Ei caută să strecoare între locuitorii orașelor și mai ales între muncitori, socialismul, înstrăinarea de Dumnezeu, comunismul, etc. În poporul de jos au născocit sectele religioase, care nu sunt altceva decât uneltirile străine ce vreau să ne înșele, să ne desfacă, să ne ducă la o războire între noi. În fruntea acestor secte se află învățătorii nechemați, preoții mincinoși. Preoții adevărați au chemare publică, în văzul tuturor, cum ați văzut ieri și azi aici.

În schimb preoții mincinoși răsar așa întâmplător și cu adevărat nu pot fi numiți preoți.

În continuare I. P. S. Mitropolit arată cum au luat ierarhii din toate provinciile țării noastre dar direct dela Apostolii Domnului. Acest dar s'a dat azi asemenea și noilor episcopi.

Feriți-vă deci de preoții cei mincinoși — încheie înaltul ierarh — de ceice n'au darul Duhului Sfânt, prin apostolul Domnului.

Felicită cu toată căldura pe noul episcop al Orăzii și îi urează păstorire rodnică.

Și-a ținut apoi predica P. S. Sa nou hirotonitul episcop al Orăzii Dr. Nicolae Popoviciu. A fost un cuvânt plin de toată solemnitatea, energia și căldura datorite acestei clipe mărețe.

Il lăsăm să urmeze:

**Spicuiri din cuvântarea P. S. Sale  
Dr. Nicolae Popoviciu al Orăzii:**

II. PP. SS. Voastre!  
PP. SS. Voastre!  
Prea Cucernici Părinți!  
Domnilor Generali!  
Iubiți credincioși!

Greu este sufletului meu să exprime credincios și deplin, în această clipă atât de sărbătorească pentru mine, sentimentele pe care le cearcă și zbuciumările lăuntrice prin care trece — zbuciumări care își au izvorul în actul sfințirii mele întrui arhiereu, ce s'a săvârșit astăzi în această sfântă catedrală, în care de treizeci de ani se slujește neîncetat spre mărirea lui Dumnezeu. Arhieria este cel mai mare și mai înfricoșat dar, pe care-l poate primi un om pe pământ. De acest dar sunt legate răspunderi mari atât înaintea lui Dumnezeu, cât și înaintea oamenilor, și mă cutremur când mă gândesc deoparte la aceste răspunderi, și la vârsta mea tânără și lipsită încă de toată experiența necesară, iar de altă parte la împrejurările excepționale de grele între care îmi va fi dat să păstoresc la granița de vest a țării.

Voiu avea să păstoresc în locuri unde sunt atâția preoți și apostoli mincinoși. Voiu avea să vestesc cuvântul lui Dumnezeu — pentru a vorbi cu graiul Scripturii — în Galileia neamurilor și a tuturor credințelor din țara românească. Merg acolo unde, la o palmă de loc, sunt gra-

Lucrarea s'a început la 5 Mai 1930 și s'a terminat definitiv la 21 Mai 1936, deci a durat șase ani, din care 3 ani traducerea textului și 3 ani imprimarea. Volumul cuprinde 96 coale sau 1528 pagini, în zece mii de exemplare.

Noua Biblie prezintă, fără îndoială, față de trecut un mare progres din orice punct de vedere. Dar, de altă parte, traducerea, ca orice lucrare săvârșită de oameni, e capabilă de a fi și mai perfecționată. Din acest motiv, Sf. Sinod a publicat ediția de față ca o ediție de probă, rugând pe toți cei ce se ocupă cu cercetări biblice și pe ceice sânt buni cunoscători ai limbii noastre vechi bisericești ca și ai graiului frumos din popor și din bătrâne cronică, să-și facă observațiile și îndreptările cuvenite și să le comunice Sfântului Sinod spre a fi examinate și eventual urmate în viitoarele ediții ale Bibliei.

Ediția prezentă, încuviințată de Sf. Sinod, a fost tradusă din inițiativa și sub îngrijirea I. P. S. Patriarh Miron, care a dat la acest prilej un Cuvânt pastoral asupra noiei Bibliei, spunând clerului și poporului dreptcredincios din Patriarhia Română cuvinte de mare bucu-

nițele unor vecini, cari lucrează din întunec împotriva Bisericii și a neamului nostru — vecini cari ne-au asuprit un mileniu și a căror apăsătoare robie, deși tânăr, am apucat totuși să o cunosc și eu.

Și când plec în acele părți mă întreb: Voiu reuși oare să împlinesc nădejile tuturor acelor, cari m'au ales și ale celor cari astăzi m'au sfințit?

Sfânta Evanghelie, care s'a cetit astăzi vorbește despre oia cea pierdută, a suta din turmă. Eu desprind din această Evanghelie un înțeles adânc pentru misiunea mea de mâine. Mântuitorul Hristos pare a-mi spune prin ea: Vei merge într'un loc unde vei găsi multe oi rătăcite și ai chemarea grea să le aduci pe toate în staulul Bisericii celei adevărate prin puterea darului ce l-am trimis astăzi peste tine.

Înainte de Dumnezeu un singur suflet omenesc prețuiește mai mult decât toate bogățiile și strălucirile acestei lumi. De aceea va trebui să lucrez cu osâdie și grijă sfântă la mântuirea tuturor sufletelor încredințate mie spre păstorie, pentruca astfel și eu să mă mântuesc. Voiu face acest lucru propovăduind Evanghelia, prin grai viu și scris și prin pilda vieții mele, pogorînd darul lui Dumnezeu peste suflete prin sfințele taine de El așezate și cărmuind cu bătrânească înțelepciune a cunosătorului de suflete.

O nădejde îmi arde în suflet. Plec la granița de vest a țării pentruca să zidesc solid și indestructibil frontul sufletesc al neamului, alături de acela al armelor, pentruca ambele, când ceasul cel mare al istoriei va bate din nou, să poată face zid nebiruit și așa să se repete cuvântul: „Pe aici nu se trece”.

Mulțumesc lui Dumnezeu, că mi-a hărăzit fericirea deosebit de rară să primesc darul sfânt al arhieriei prin rugăciunile I. P. S. Mitropolit *Nicodim*, împreună cu ale I. P. S. Mitropolit *Nicolae* și ale PP. SS. *Lor Vartolomeu, Ghenadie, Andrei, Ioan, Nicolae și Vasile*. Acesta este un moment istoric din bucuria căruia eu am sorbit din plin.

Sunt deosebit de mulțumitor mai întâi I. P. S. *Nicodim* al Moldovei, care cu toți anii cei mulți pe care i-a dăruit Dumnezeu — ani umpluți cu muncă încordată și neîntreruptă pentru Biserică și neam — n'a stat la îndoială să ia asupra sa ostenele drumului lung dela Iași până aici și să-și împreune rugăciunile cu ale I. P. S. Mitropolit *Nicolae*, spre a mă trimite episcop la granița de vest a scumpei noastre țări.

Văd intrupată în persoana I. P. S. Mitropolit *Nicodim* întreaga tradiție ortodoxă și cărturărească a bisericii moldovenești — începând dela Mitropolitul *Varlaam* care în zile grele pentru noi ne-a trimis minunata „*Carte de învățătură*” și acele „*Răspunsuri la catehismul calvinesc*” prin care căuta să ne apere de veninul ereziilor, ce s'au scurs din apus până la noi, căutând să ne ucidă sufletul neamului nostru, trecând la *Dosofteiu* cel cu măiastra tâlcuire în versuri a Psaltirii, care a trecut munții și s'a prefăcut în izvor de apă vie pentru sufletele credincioșilor noștri, apoi la *Veniamin Costache*, care la vârsta de 24 ani a ajuns episcop și din ale cărui izbândiri s'au revărsat binecuvântări până în părțile noastre și în sfârșit la *Iosif Naniescu* cel blând și bun, ierarhul milosteniei, care a jertfit totul pentru alinarea suferințelor celor oropsiți.

I. P. S. *Nicodim* s'a integrat în această tradiție de glorie cărturărească și de jertfă și a făcut daruri dintre cele mai însemnate pe seama Bisericii noastre. Darurile acestea le-a încununat I. P. S. Sa astăzi prin aceea, că a pus în mâna poporului nostru drept-credincios Biblia — într'o haină nouă și curată, frumoasă și românească. Acestea sunt motivele pentru care mă plec cu adâncă smerenie și recunoștință în fața I. P. S. *Nicodim*. Îi mulțumesc și pentru cinstea ce mi-a făcut dându-mi cărga de păstorie a eparhiei Oradea și îi făgăduiesc, că o voi purta spre vremelnica și vecinica mântuirea credincioșilor mei.

Sunt mișcat până'n adâncul sufletului meu când vine rândul să pomenesc numele I. P. S. Mitropolit *Nicolae* al cărui fiu duhovnicesc sunt, în înțelesul cel mai propriu

și mai real al acestui cuvânt. M'a luat din fragedă tinerețe în grija sa părintească și a fost darnic cu mine în toate, îngrijindu-se de buna mea creștere mai mult chiar decât părinții mei cei după trup. În această clipă sfântă a despărțirii și în fața acestui sfânt altar unde m'am rugat douăzeci de ani, Vă mulțumesc I. P. Sfințite din adâncul inimii pentru dragostea cea mare și pentru ocrotirea ce mi-ați arătat.

Să mă iertați dacă mă opresc aici cu exprimarea sentimentelor de recunoștință și trec să mulțumesc și celorlalți PP. SS. Părinți, care au alergat la sfințirea mea.

Îi mulțumesc P. S. episcop *Vartolomeu* al Râmnicului, Prezența P. S. Sale îmi aduce aminte de ierarhii mari, care i-au precedat în scaun, de *Damaschin, Chesarie și Filaret*, cari și-au câștigat merite nepieritoare pentru limba românească pe care au răspândit-o în bisericile de pe ambele părți ale Carpaților. Aduc în această clipă toată recunoștința Ardealului desrobii, care în clipe grele s'a întărit cu cartea adusă la noi de călugării umili ai episcopiei Râmnicului.

Mulțumesc P. S. Episcop *Ghenadie* al Buzăului ai cărui antecesorii au făcut aceeași slujbă sfântă pentru neamul românesc. Îmi aduc aminte de vrednicul episcop *Mitrofan* „meșterul tiparnițelor”, în care se tipăreau cărți pentru ortodoxia ecumenică. Aduc recunoștința Ardealului pentru cărțile primite, ca o sfântă cuminecătură, dela episcopia Buzăului, pe care cu vrednicie o păstorește astăzi P. S. Sa.

Mulțumesc P. S. Episcop *Ioan* al Armatei, celui dintâi vladică al oștirii românești întregitoare de țară — care binecuvintează azi, în zile de pace, și, ca mâine, în zile de grea cumpănă armele pururea biruitoare ale scumpei noastre armate — pentruca a alergat la sfințirea mea.

Mulțumesc pentru conlucrarea la hirotonia mea și P. S. episcop *Andrei* al Aradului, care mi-a păstoriit credincioșii din eparhia Oradei într'un îndoit fel: întâi prin șirul lung al înaintașilor P. S. Sale, care le-au purtat de grijă când ei nu aveau păstorul lor propriu și'n al doilea rând prin păstoria de zece ani de zile a P. S. Sale în calitate de vicar arhieru al eparhiei mele. În numele credincioșilor mei și al meu personal aduc P. S. Sale toată caldă mea recunoștință.

Mulțumesc P. S. Episcop *Nicolae* al Clujului, cel mai nou sfințit ierarh și nu voi uita că l-am avut dascăl vreme de patru ani la Academia teologică, iar apoi alți patru ani coleg și rector luminat la aceeași academie. Îl rog să primească toată venerațiunea mea și dragostea care va trebui să ne unească în munca pe care împreună va trebui să o depunem la granița de vest a țării.

Mulțumesc și P. S. Arhieru *Vasile*, sub a cărui duhovnicească călăuză am trăit cinci ani de zile — timp în care am învățat multe lucruri, cari îmi vor fi de mare folos în opera de conducere a eparhiei ce mă așteaptă și-i exprim cele mai alese sentimente de cinstire și considerațiune...

Voiu fi pururea mulțumitor lui Dumnezeu, că a rânduit sfințirea mea într'un arhieru tocmai astăzi când „Oastea Domnului” își ține cel de-al cincilea congres al ei. Mă bucur de această fericită coincidență, pentrucă eu am lucrat în cadrele acestei societăți religioase, străbătând în lung și'n latul ei arhiepiscopia și țara și vestind evanghelia Domnului. Mărturisesc, că misiunile făcute în cadrul Oastei Domnului au fost acelea care mi-a dat, pe lângă unele dureri, bucuriile cele mai mari, alături de cele avute la catedrală, de unde strecuram în sufletele viitorilor slujitori ai altarelor învățăturile cele dumnezeiești ale Mântuitorului.

Iubiți ostași!

Ați auzit spuiindu-vi-se azi limpede și răspicat din partea I. P. S. mitropolit *Nicodim* în ce stă preoția adevărată și în ce stă cea mincinoasă. Cuvintele acestea să le ascundeți în taina inimilor voastre și să le păstrați acolo vii, pentru când s'ar întâmpla să vină clipe de ispite și de îndemnuri la cădere. Feriți-vă de a cădea din ascultarea preoției celei adevărate așezată

în lume de Dumnezeu pentru mântuirea voastră. Să vă cinstiți în toate numele de ostași și să fiți luptători buni pentru mântuirea sufletească și a celor rătăciți. Să fiți cei dintâi lângă preoții voștri în lupta pentru întoarcerea fraților, aducându-vă pururi aminte de cuvântul apostolului Iacob care zice: „Fraților, de se va rătăci cineva între voi dela adevăr, și îl va întoarce cineva pe el; Să știe că celace a întors pe păcătos dela rătăcirea căiei lui, va mântui suflet din moarte și va acoperi mulțime de păcate” (Iacob 5, 19—20)...

Iar Tu, Doamne, care ai voit să mă chemi astăzi la slujba cea grea a apostoliei, prin rugăciunile apostolilor bisericii românești, trimite-mi de sus, cași odinioară împăratului Solomon, lumina nestinsă a înțelepciunii Tale, spre a putea sluji călăuzit de ea în toată viața mea spre slava Ta — a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Amin!

După ce P. S. Sa noul episcop a împărțit credincioșilor anafură și a fost condus la reședința mitropolitană de preoții liturghisitori, a urmat:

#### Congresul „Oștii Domnului”

Publicăm cuvântarea plină de miez duhovnicesc și de căldură părintească pe care a rostit-o I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae* la deschiderea congresului, îndreptând pe cititori să ia cunoștință de celelalte cuvântări dela acest însuflețit congres din foaia „Oastea Domnului”:

Cu mare bucurie vă văd întruniți din nou în adunarea anuală a scumpei noastre frații religioase „Oastea Domnului”. Credincioși din toate eparhiile sfintei noastre Biserici, frați din tot cuprinsul țării, văși dat întâlnire la rugăciune în sfânta noastră Biserică Catedrală și ați căutat prilejul pentru duhovnicească zidire a sufletelor voastre în această adunare. Cu părintească iubire vă salut pe toți de bun venit și rog pe Bunul Părinte ceresc să binecuvinteze întâlnirea noastră.

Dar bucuria noastră de astăzi este cu totul covârșitoare, având fericirea rară și cinstea deosebită de a primi în mijlocul nostru pe veneratul, marele și iubitul păstor sufletesc al Moldovei I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicodim* și pe ceilalți Prea Sfințiți Episcopi pe care-i vedeți de față.

I. P. S. Sa Mitropolitul Moldovei, pe lângă scumpa persoană a I. P. S. Sale, ne-a adus și un dar deosebit, rod binecuvântat al ostenelelor I. P. S. Sale: un exemplar al *Bibliei*, Cuvântul cel sfânt al lui Dumnezeu, talmăcit din partea I. P. S. Sale în duplele nostru graiu și în duhul Tradiției ortodoxe.

Această Biblie de curând apărută este de mare preț mai ales pentru voi iubiți mei fi sufletești din Oastea Domnului.

De aici vă veți hrăni și vă veți adapa sufletește, de aici vă veți înțelepți și veți cunoaște poruncile sfinte ale lui Dumnezeu pe care le veți urma în viața voastră. (I. P. S. Sa arată adunării exemplarul cel nou al *Bibliei* apărută de curând).

Mulțumind I. P. S. Sale Mitropolitului *Nicodim* pentru acest dar duhovnicesc pe care l-a făcut Bisericii noastre și poporului nostru îi doresc, ca, drept răsplată pentru lucrul și osteneala I. P. S. Sale, să-i hărăzească Dumnezeu bucuria de-a vedea răspândit Cuvântul Domnului în toate casele dreptcredincioșilor noștri creștini.

Cu cinstea și cu caldă iubire a inimilor noastre salutăm în mijlocul nostru pe Prea Sfințiți Episcopi *Vartolomeu* al Râmnicului, *Ghenadie* al Buzăului, *Andrei* al Aradului, bun sprijinitor al Oastei Domnului, *Ioan* al Armatei și pe cei doi nou sfințiți episcopi: *Ni-*

*colae* al Clujului și *Nicolae* al Orăzii, în fine pe P. S. Sa *Vasile*, vicarul nostru care acum doi ani a prezidat Congresul Oastei.

Iată în felul acesta adunarea noastră de acum se arată o mare *trăție ortodoxă și românească* cum nu s'a mai văzut până acum.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta și în aceste clipe de *sărbătoare* în numele vostru al tuturor înosec făgăduința de-a fi ostași buni ai lui Hristos, ascultători și supuși Bisericii, știind că aceasta este calea mântuirii.

Să nu uităm din prilejul întâlnirii noastre nici pe aceia cari au plecat din această viață în decursul anului trecut.

Astfel pomenim cu evlavie pe I. P. S. Sa *Nectarie*, Mitropolit al Bucovinei, pe PP. SS. *Lor Roman* al Orăzii, *Nicolae* al Clujului și *Nichita* al Argeșului, cari ca niște vrednici păstori au călăuzit turma cuvântătoare.

Dumnezeu să-i odihnească cu dreptii precum și pe toți frații Ostași adormiți.

Iubiții mei fi sufletești, în auzul vostru și al întregului nostru popor rostesc invitația Domnului din Evanghelia ce s'a cetit la praznicul zilei de ieri: „*De însetează cineva, să vină la Mine și să bea*”.

Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos a rostit aceste cuvinte de pe treptele catedralei celei mari din cetatea Ierusalimului, în ziua cea din urmă a sărbătorii corturilor, dar ele au ieșit din cadrele timpului și locului în care au fost rosite și se adresează tuturor timpurilor și locurilor, pătrunzând astfel cu glasul lorpână la noi.

Cu mare bucurie văd astăzi o mare *sete duhovnicească* trezită în sufletul poporului nostru. Biserica cu conducătorii ei se bucură de aceasta și își dă toată silința să stâmpere această sete după cele sfinte cu apă din izvorul evangheliei.

Iată din mijlocul praznicului Rusaliilor chemăm pe toți fi poporului nostru: „*de însetează cineva, să vină la Mine și să bea*” la izvorul cu apa cea vie, care curge din veșnicie și pe care Domnul și Mântuitorul ne-a adus-o, ca din ea să se adape sufletele noastre.

E drept că nu toți oamenii însetează după această apă. Sunt unii cari aleargă la alte fântâni, la plăceri stricătoare de trup și de suflet, alții însetează după onoruri și cinstire, iar alții după putere și bogăție.

O, dar acestea sunt fântâni cari nu pot să potolească setea religioasă a sufletelor și nu duc pe oameni la fericirea duhovnicească.

Cu adevărat fericiți sunt numai aceia cari însetează după Dumnezeu și după darurile de sus, aduse nouă de Mântuitorul Hristos.

Nu este alt nume sub cer în care să ne mântuim, decât acest nume al Fiului lui Dumnezeu; nu este mai mare fericire pe pământ decât a trăi în legătură cu El, nu este mai mare bucurie pentru om decât de-a se ști viețuind în fiecare zi în lumina lui Hristos și adăpându-se din apa de viață pe care ne-o dă Domnul.

„*Veniți!*” — îi cheamă El la sine pe toți; veniți, așa cum este fiecare, cu sufletul lui, cu năcazul și durerea lui, chiar cu slaba credință a lui. El nu pune altă condiție decât aceasta una: *să înseteze*.

Încă nimeni nu s'a apropiat înzadar de Hristos. Pe nimeni nu l-a lăsat dela sine fără de nici un dar, ci pe toți i-a adăpat, i-a hrănit și i-a îmbogățit în sufletele lor. Deschideți-Vă și Voi, dragilor mei, larg porțile inimilor Voastre și primiți înăuntrul Vostru pe Hristos, duceți-L în casele Voastre, la frații Voștri, la rudeniile și la toți cunoscuții Voștri.

Dacă în sufletul tuturor fiilor țării noastre ar fi Hristos, n'ar fi țară mai fericită și popor mai fericit ca poporul nostru. Drept aceea Biserica rostește din nou cuvintele Domnului: „De însețează cineva, să vină la mine și să bea”, iar fiecare dintre ostașii din Oastea Domnului să primească această invitație pentru sine și să o facă fraților săi.

În ținuturi deșerte și lipsite de apă este obiceiul ca cei ce călătoresc pe acolo, dând peste un izvor cu apă răcoritoare, să strige în gura mare: *Veniți!* ca și alți călători, auzind chemarea, să se apropie și să-și stămpere setea.

Voi, iubii mei din Oastea Domnului, să faceți asemenea și chemați pe toți frații Voștri la izvorul cu apa cea vie a Domnului, care jășnește întru viațade veci.

Apa cea vie o îmbie sfânta noastră Biserica tuturor celorce cu credință primesc învățăturile ei, povețele ei, sfintele taine ale ei, darurile duhovnicești și binecuvântările ei.

Vom duce mișcarea religioasă „Oastea Domnului” cu dragoste de Biserica și cu însuflețire înțărîtă de darul Duhului Sfânt — tot înainte! —

I. P. Sf. Sa salută de încheiere pe I. P. C. Sa Arhim. I. Scriban, marele sprijinitor al Oastei și pe alți oaspeți, ca: Dl Mihail Manoilescu, fost Ministru și Dl Prof. N. Crainic din București.

Declară apoi adunarea deschisă.

#### Festivalul „Astrei”

La ora 5 s'a ținut în Teatrul orașenesc frumosul festival al „Astrei”. Au participat înalții ierarhi, dl Mihail Manoilescu, fost ministru, dl Nichifor Crainic, profesor universitar și un ales public sibian.

Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul nostru Nicolae a deschis festivalul cu următoarea cuvântare:

Venerabila „Asociație pentru literatura română și cultura poporului român” împlinește anul acesta frumoasa vârstă de trei sferturi de veac. Pentru prăznuirea acestui însemnat eveniment cultural trebuie răscolit întreg elanul sufletească al neamului nostru de dincoace de Carpați. Fiindcă, afară de Biserica și de școală, nația noastră n'a avut un așezământ care să fi cheltuit atâta osteneală și atâta însuflețire întru luminarea poporului și buna lui îndrumare, câtă a cheltuit „Astra”.

Răsărită din geniul marelui „dătător de legi și datini” care a fost în veci neuitatul nostru arhiepiscop și mitropolit Andrei Șaguna, această asociație a strâns într-o devotată oaste pe cărturarii noștri, trimițându-i pe frontul luminării și povățuirii satelor și orașelor din întreg cuprinsul Ardealului nostru rob de odinioară.

Prin apostolatul pe care l-a săvârșit cu ajutorul credincioșilor săi misionari, ea a încălzit și a solidarizat inimile Românilor obișnuiți de dincoace pe Carpați, făcându-le să bată veșnic în același ritm vioiu și pentru izbânda aceleiași ideal al unității noastre naționale.

Iată, Doamnelor și Domnilor, incomparabila operă înfăptuită de venerabila societate culturală Astra, cu sediul în orașul nostru.

După realizarea unității noastre naționale, condițiile de viață ale neamului nostru s'au schimbat. Bucuria izbâzii a ispitit și a abătut pe unii frați de pe drumul idealismului unei tradiții de aprige lupte. Criza morală a răvășit și la noi sufletele, cum le-a răvășit în toate părțile lumii bântuite de cumplitul războiu prin care am trecut. Și cu toate că devotații ostași ai Astrei n'au depus armele culturale nici după unire — ci au luptat vitejește mai departe pe frontul luminării poporului, s'au ivit totuși oameni, cari să creadă că misiunea acestuia s'a terminat odată cu surparea granițelor pe cari le alcătuiam mai înainte Carpați.

În felul acesta o oarecare toropeală s'a înstăpânit pe nesimțite asupra sufletelor și o oarecare lipsă de interes pentru „Astra” a luat locul izbăvitorului elan de care erau purtați până acum misionarii ei strădălnici.

Evident, rostul glorioasei noastre societăți culturale în viața neamului însă nu s'a terminat, iubii mei. Dimpotrivă, vremurile nouă îi impun sarcini și mai mari decât acelea pe cari le-a purtat cu atâta cinste în decursul celor 75 de ani ai existenței sale. Alături de Biserica, de școală, de armată și de celelalte mari așezăminte ale țării noastre întregite, ea e chemată să lucreze și de aci înainte la consolidarea și sporirea zestrei sufletești a neamului nostru, la luminarea poporului nostru prin cuvântul scris și vorbit și prin tot mai temeinica zidire a sufletului nației noastre care trebuie pregătită pentru marile lupte și încercări cari o mai așteaptă în viitor. Căci numai cu un asemenea suflet — zidit pe temelia evangheliei Mântuitorului nostru Isus Hristos și pe stâlpii încercărilor virtuți naționale — va fi în stare neamul românesc să-și păstreze zestrea ce i s'a încredințat de bunul Părinte ceresc prin jertfa înaintașilor noștri.

Porunca păstrării hotarelor țării croite pe veci, prin păstrarea nealterată a sufletului românesc «întreg, cinstit, sănătos», cum l-a lăsat Dumnezeu, cheamă la luptă nouă pe toți bunii fii ai neamului nostru și în cadrele venerabilei „Asociații pentru literatura română și cultura poporului român”. Noi, departe de a ne îndoi, credem cu tărie, că floarea sfântă a însuflețirii pentru această societate culturală va învălui din nou sufletele cărturarilor noștri și cu ajutorul lor moral și material — într-o frățască împreună lucrare — vom întări casa neamului nostru în așa fel, că nici porțile iadului nu o vor putea surpa vr'odată.

Legământul pe care-l facem astăzi cu toții în fața lui Dumnezeu este — sunt sigur — și al tuturor fraților noștri din întreg cuprinsul Ardealului și Banatului liber. Noi însă îl facem într-o atmosferă deosebit de înălțată și prin împrejurarea că avem marea bucurie de a saluta cu tot respectul și cu toată venerația în mijlocul nostru pe Înalt Prea Sfinția Sa Nicodem, Mitropolitul Moldovei și Sucevei, un mare cărturar al neamului; pe Prea Sfințită episcopul Vartolomeu al Râmnicului-Noului Severin, Ghenadie al Buzăului, Grigore al Argeșului, Andrei al Aradului — toți luminați povățuitori prin credință și cultură a dreptcredinciosului nostru popor.

Prezența înalților și scumpilor noștri oaspeți are semnificația unui

simbol viu al unității noastre naționale, în slujba căreia vom sta până la sfârșitul vieții noastre.

Asemenea salut pe fratele nostru iubit, Dl Mihail Manoilescu și-i mulțumesc pentru dragostea cu care a primit invitația noastră de a ne vorbi în adunarea noastră de astăzi.

Salutându-Vă și pe Domniile Voastre — pe toți — cu toată părinteasca mea iubire și împărtășindu-Vă arhierasca mea binecuvântare, declar adunarea noastră deschisă. —

Între cântări executate excelent de corul și orchestra liceului „Gh. Lazăr”, dl Mihail Manoilescu și-a desvoltat conferința vioale și bogată în idei, în care a caracterizat minunat spiritul de odinioară al Ardealului, spirit de solidaritate socială

## Investirea noilor episcopi

Cu ceremonialul îndatinat s'a făcut în 21. c. la Palatul regal din Calea Victoriei solemnitatea investirii celor trei noi episcopi, a PP. SS. LL. Grigore Leu al Argeșului, Nicolae Colan al Clujului și Dr. Nicolae Popoviciu al Orăzii.

La ora 12 jum. și-a făcut apariția în sala Tronului M. S. Regele, urmat de casa civilă și militară.

Dl ministru al instrucțiunii și interim la culte, Dr. C. Angelescu, a citit decretul de înălțare la rangul de episcopi a celor aleși.

Apoi I. P. S. Patriarh Miron a încredințat cârjele pastorale Suveranului, care la rândul Său le-a înmănat noilor episcopi.

După înmânarea cârjelor au vorbit noii aleși episcopi.

P. S. Sa Grigore Leu al Argeșului a zis:

SIRE,

...M'ați întărit în pastoria unei eparhii, mică în întindere și număr de credincioși, mare însă ca însemnatate istorică, și, în deosebi, scumpă Majestății Voastre.

Curtea de Argeș întruchiează istoria bisericii și a neamului românesc. Aicea se înfiripează prima conducere voivodală și mitropolitană a Munteniei...

Evlaviosul ctitor Neagoe Basarab, cu înțelepții, viteji și mari regi Carol I și Ferdinand I, ca și poeta regină Elisabeta înaintași și părinții Majestății Voastre, înmormântați la Curtea de Argeș, străjuiesc mănăstirea, arătând începuturile și drumurile neamului românesc, pornite de aici și bătătorite cu cereștile virtuți, cu care, ei înșiși împodobindu-se, ni-au lăsat moștenirea de care ne-am învrednicit.

Mi-a fost hărăzită și mie datoria de a fi paznicul acestei sfinte comori.

Făgăduiesc că voi străjui-o cu credință și voi pomeni în toată vremea și în tot ceasul pe cei cari au adunat-o cu eroismul creștinesc de altă dată.

Voi fi buciumașul și al trecutului glorios, dar și al viitorului victorios.

Călăuzindu-mă în toată viața mea de învățămintele sf. Scripturi, care între altele multe, spune: «De Dumnezeu să Vă temeți, și pe rege să-l ascultați» (I Petr. 2, 17), ruga slujbelor mele va fi, ca Domnul și Dumnezeu părinților noștri să Vă dăruiască domnie pașnică întru mulți ani, ca neamul românesc, întru liniștea Majestății Voastre, viață lină și fără gâlceavă să viețuiască, în toată buna credință și curățire.

Cuvântarea P. S. episcop Nicolae al Clujului este următoarea:

SIRE,

Părintele ceresc, prin glasul trimișilor clerului și poporului dreptcredincios din întreg cuprinsul țării, m'a ales păstor sufletească al eparhiei Vadului, Feleacului și Clujului, eparhie gospodărită cu înțelepciune și jertfelnicie un deceniu și jumătate de neuitatul episcop Nicolae Ivan. Dupăce această alegere a primit legiuită în cu-

și națională, care ar trebui să înceapă din nou a pulsa între Români dacă voim să fim stăpâni în țara noastră.

A arătat marele rol ce l-ar putea avea „Astra” în această direcție. Conferința a fost urmărită cu mare încordare și plăcere.

După două zile îmbelșugate în trăiri înalte, înalții oaspeți au părăsit Sibiul Luni seara la ora 9 și 40. Au plecat deodată cu I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae și cu PP. SS. Lor episcopi Clujului și Orăzii, cari s'au dus la București pentru investitura regală. La gară au fost întovărășiți de PP. CC. consilieri arhiepiscopesci, de profesorii și studenții Academiei teologice, de profesorii, profesoarele, elevii și elevele Școlii normale, de delegatele Soc. naționale a femeilor ortodoxe și de mult public sibian. Trenul s'a pornit din gară în cântările corului Academiei teologice.

viințări și dupăce eu am primit darul hirotoniei arhieresti — potrivit strămoșeștii datini — mă înfățișez, plin de cel mai profund respect, înaintea slăvitului Scaun Domnesc, pentruca depunând aici omagiile credinței mele neclintite, să primesc din mâna Majestății Voastre — Voevodul Țării și Culturii Românești și Patronul sfintei noastre Biserici — cărja arhipăstoriească a deplinelor puteri, dar și a deplinelor răspunderi legate de înalta slujbă întru care voi fi așezat.

Îmi dau seama, SIRE, că plec să cărmuiesc creștineasca și românească ctitorie reînviată a Voevodului Ștefan cel Mare și Sfânt. Și această conștiință, într'un glas cu îndemnul Scripturilor Sfinte, îmi poruncește să țin izbăvitoarele predanii ale ortodoxiei naționale. Numele slăvitului Voevod, de care e legat scaunul vlădicesc al Vadului, Feleacului și Clujului, îmi așează rostul meu misionar în alvia tradiției sfintei noastre Biserici, care mă va păzi de primejdia rătăcirilor, adeseori atât de ispititoare, ale veacului acestuia.

Dar tot atât de limpede îmi dau seama că sunt chemat să propovăduiesc din cetatea Universității care poartă numele marelui Rege Ferdinand I, ai cărui dascăli și ucenici — ca și ostenitorii luminați ai celorlalte așezăminte culturale din aceeași cetate — așteaptă, după cuvântul Domnului, să nu pun petec vechiu la haină nouă (Matei 9, 16), ci să-mi îmbrac apostolatul în haina veacului nostru și după măsura vrăjmașului de azi să-mi primenesc armele de duhovnicească luptă pentru izbânda crezului ortodox și național în Țara întregită.

Vă rog să-mi îngăduiți, SIRE, mărturisirea că nu mi-e prea greu să ascult de pomenitele două îndemnuri: al tradiției și al actualității. Fiindcă în conștiința mea aceste două îndemnuri nu se vrăjmașesc și nu se ciocnesc întreolaltă, ci dimpotrivă, ele se îmbină și se întregesc organic. Căci tradiția nu e o sumă de cunoștințe, de credințe și de datini moștenite, pe cari suntem chemați să le predăm generațiilor viitoare, ca pe niște rămășițe ale unei alte vieți. Tradiția e răul de energie spirituală care curge prin întreaga viață istorică a neamului pe care o sporește, o hrănește și o face rodnică de fapte mari. Astfel, noi cei de astăzi ne hrănim din merindea sufletească a înaintașilor noștri și, în același timp, din aluatul cel vechiu pregătit pânea proaspătă din care se vor ospăta urmașii noștri. Trăim în atmosfera caldă a trecutului, dar cu ochii vioi fixați în viitor; nu încremenim în adorarea statică a trecutului nostru de aur, ci iscodind cu încordare cărările spre tot mai luminosul viitor al neamului nostru. Căci — după cuvântul Evangheliei — nimeni punând mâna pe plug nu se uită înapoi (Luca 9, 62). În acest înțeles Majestatea Voastră, cu intuiția profetică a marilor adevăruri, a subliniat de repetate ori covârșitoarea importanță și necesitatea unei Biserici vii, care prin propovăduirea ei entuziastă să mul-

tumească trebuințele poporului credincios, pe care ea e chemată să-l însușească pentru marile idealuri ale vieții naționale și să-l îndrepteze pe drumul marilor biruințe.

SIRE,

Dupăcum ați spus la solemnitatea investiturii unui înalt ierarh, „Biserica este a lui Dumnezeu, dar și a poporului”. Este a lui Dumnezeu, fiindcă El a întemeiat-o prin Fiul Său, pe care L-a trimis în lume „ca să se nască și să crească, să ne mântuiască” și fiindcă El o conduce și o sfințește prin Duhul Său cel Sfânt, pregătindu-i vrednicia pentru nespusa strălucire care o așteaptă dincolo de tărâmul terestru. Dar Biserica este și a poporului, fiindcă slujitorii Ei devotați pe ei sunt chemați să-l lumineze, să-l mângâie și să-l povățuiască. În slujba lui sunt chemați să se ostenească. Cu ei să sufere, că ei să se bucure, cu ei să lupte. Cu ei să învingă sau să cadă.

Așa a și înțeles preoțimea sfintei noastre Biserici să-și facă datoria dealungul istoriei neamului nostru: veșnic nedeslipită de poporul în a cărui slujbă devotată a stat, după îndemnul și pilda dumnezeescului ei învățător — și așa făgăduiesc să-mi împlinesc și eu datoria slujbei la care m'a chemat Părintele ceresc și întru care mă așează astăzi Majestatea Voastră.

Mă voi sili deci să zidesc sufletele credincioșilor de sub canonicasca mea oblăduire în așa fel, ca să cresc din ei ostași vrednici ai împărăției lui Dumnezeu pentru viața ce va să vină, iar pentru această viață ostași devotați ai împărăției românești de sub puternicul sceptru al Majestății Voastre.

Incredințat că purcezând astfel dau lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu și Cezarului ce este al Cezarului, rog pe bunul Părinte ceresc să-mi ajute ca să-mi fac slujba deplin, iar Majestății Voastre, ca și scumpului nostru vlăstar regesc, Marelui Voevod Mihai, să-i dăruiască viață îndelungată și stăpânire încărcată de fericire și glorie.

Să trăiți, SIRE,

Să trăiască Măria Sa Marele Voevod Mihai,

Trăiască țara și neamul!

\*

P. S. episcop Nicolae al Orăzii a rostit următoarele:

SIRE,

Chemat fiind, prin voia lui Dumnezeu, Celui ce toate le cărmuiește, la vrednicia înaltă și plină de mari răspunderi a episcopiei, mă prezint astăzi, potrivit vechilor datini bisericești ale țării, înaintea Majestății Voastre spre a primi cu omagială supunere, ca cel mai tânăr ierarh, cărja eparhiei Orăzii, căzută din mână curată și destoinică a celui mai bătrân și venerabil păstor al bisericii ortodoxe române de astăzi, a episcopului Roman Ciorogariu de pioasă și vrednică pomenire.

Dupăce ieri — la praznicul cel mare al Cincizecimii — Domnul cerului m'a îmbrăcat, în foisorul Ierusalimului ceresc, care este altarul bisericii, cu puterea de sus a Duhului Său Celui Sfânt, am venit astăzi în Ierusalimul neamului românesc, pentruca în foisorul lui, care este acest domnesc palat, să mă îmbrac și cu puterea oblăduitoare încrederi și bucurii a Majestății Voastre a Domnului pământesc și cu lumina cuvântului Vostru Regesc — care să-mi slujească drept încurajare și călăuză în mijlocul frământărilor legate de misiunea grea ce mă așteaptă.

Cu sufletul profund mișcat și stăpânit de sentimentul unei adevărate venerațiuni religioase primesc această cărjă binecuvântată și sfințită prin sângele nevinovat al venerabilului meu antecesor și făgăduiesc sărbătorește, că o voi purta spre vremelnica și veșnica mântuire a păstorilor mei, spre mărirea neamului meu și spre aleasa cinstire și mulțumire a Majestății Voastre, care astăzi mi-o incredințați.

SIRE,

În drumul lung al unei istorii aproape bimilenare neamul românesc a fost crescut și ocrotit, mângăiat și întărit, îndreptat și povățuit neîncetat de către Biserica noastră dreptmăritoare, care a știut să se identifice totdeauna cu toate aspirațiunile lui fi-

rești și drepte și să le ducă la strălucită izbândă. Ea e fost ingerul păzitor al neamului românesc. Ea voiește să rămână și deacum înainte — și va rămânea, fiindcă trebuie să rămână — același inger păzitor al lui, pentruca numai astfel va putea străbate, cu acelaș pas hotărât și ducător spre ținta din urmă, drumul necunoscut și plin de taine al viitorului, pe care i l-a croit providența divină.

Rămânând pe linia tradițiilor ei sănătoase și de atâtea ori verificate în cea-surile mari ale istoriei, Biserica — stăpânită de duhul iubirii, care niciodată nu cade — va căuta și astăzi, în mijlocul împrejurărilor noi de viață liberă ale neamului, să facă cât mai active, cât mai roditoare aceste tradiții și să asigure prin ele și pentru mai departe dezvoltarea organică și trainică a neamului.

SIRE,

Zilele fericite de libertate pe care le trăim astăzi, sunt zilele de descătușare și de unire a tuturor energiilor neamului, zăvorite veacuri de-a rândul de vitregia trecutului nostru. Ele trebuie să devină însă, din ce în ce mai mult, zilele realizării mari, zilele acțiunilor puternice și originale, zilele muncii constructive în toate domeniile.

La această lucrare de activare și grandioasă afirmare a energiilor neamului Biserica ține să-și aducă — ea în primul rând — toată contribuția ei prețioasă și imposibilă de înlocuit. Și înțelege să aducă această contribuție, punând în funcțiune, prin apostolatul slujitorilor ei devotați, întreg dinamismul propriu Evangheliei Mântuitorului Hristos, dinamism capabil să schimbe fizionomia morală a lumii întregi. Dinamismul evanghelic, singurul lucru ce ne trebuiește astăzi, însemnează creștinism viu și activ, creștinism practic care se intrupează în mari realizări ce se pun în slujba culturii în genere și a carității publice în special, creștinism care singur poate da adevărata pace și mulțumire socială. Dinamismul evanghelic duce la întronarea lui Hristos în viața publică și privată a fiilor neamului și implicit la crearea condițiilor optime pentru rodirea continuă a sufletului neamului. Dinamismul evanghelic aduce cu sine tinerețea fără bătrânețe, trăinicia netrecătoare a neamului nostru.

În lumina acestui postulat al vremii de astăzi înțeleg să-mi împlinesc cu sfințenie și devotament nestrămutat față de Majestatea Voastră, Suveranul nostru iubit, față de Biserica și neamul meu, misiunea la granița de vest a scumpei noastre țări, graniță la a cărei nevăzută și nebiruită întărire voi lucra neîncetat, chip având și pildă de urmat întru aceasta pe înaintașul meu venerat, Episcopul Roman, cel pururea gata cu jertfa vieții pentru binele neamului său.

SIRE,

Stăpânit de aceste sentimente, aștern la picioarele Tronului prinosul devotamentului meu profund și rog pe Majestatea Voastră să primească incredințarea tare, că la granița de vest a țării are un slujitor credincios, deopotrivă de credincios între cele ce sunt ale lui Dumnezeu și întru cele ce sunt ale Cezarului.

Să trăiți, Sire, spre binele și fericirea scumpei noastre țări!

Să trăiască, Măria Sa Marele Voevod Mihai, nădejdea de mâine a neamului!

Să trăiască întreagă iubita noastră Dinastie!

Să trăiască scumpa noastră țară și sfânta Biserica cea întemeiată în ea!

\*

Futuror le răspunde M. S. Regele în următoarea cuvântare:

Prea Sfințiți Părinți,

În dintru început să mulțumesc Prea Sfinților Voastre pentru cuvintele ce le-ați rostit atât pentru Mine, cât și pentru ai Mei, pentru făgăduințele ce le-ați făcut înaintea Mea și înaintea Stăpânului vostru ceresc, de a păstori Eparhiile ce vi s'au incredințat, cu adevărată furiă de Dumnezeu și cu o desăvârșită iubire de patrie și de neam.

Astăzi, urmând vechile datini domnești, și conform cu legile României moderne, vă înmănez cărja episcopală și vă întăresc în scaunele arhieriești, în care

ați fost aleși de voința lui Dumnezeu, exprimată prin glasul celor bine credincioși.

Sunteți trimiși în eparhiile voastre ca să îndepliniți o frumoasă și rodnică misiune: „întărirea sufletească a poporului românesc”, și prin această întărire a sufletului să consolidați puterea de religiozitate și să sporifiți calitățile naturale ale neamului.

În tot trecutul nostru, și cu atât mai vârtos azi, și de azi înainte, Biserica noastră se confundă chiar cu ființa neamului; ea a fost puterea supremă împrejurul căreia au roit toate năzuințele, toate răbdările și împlinirile poporului românesc.

Am fost un neam trudit în trecutul căruia, semnul împrejurul căruia s'au unit toate puterile lui, a fost crucea de pe turlele bisericilor strămoșești.

Acum când România este chemată la altă viață, când holarelor ei li s'au tras pentru vecie brazda firească, Biserica trebuie să fie aceea care în primul rând să priceapă năzuințele ei de azi, să le întărească și să le sporească cu un complex și desăvârșit patriotism.

Biserica, după cum am mai spus-o, nu e cuprinsă înăuntrul a patru ziduri, împodobite cu scumpe icoane, ci este o putere vie, care să iasă la aer liber, să cunoască prin forța ei tot ce-i stă în cale, și să se împodobească cu strălucirea sufletească a credincioșilor ei.

Puterea sfintei noastre Biserici se razimă ca orice organism pe puterea membrilor săi, deci unul din rolurile de competență al Prea Sfinților Voastre este de a întări preoțimea voastră, de a o supraveghea, de a o îndruma, așa ca să devie adevărata îndrumătoare a sufletului neamului românesc.

Viața contemplativă și discuțiile teologice sunt folositoare mănăstirii, în așezăminte de cultură bisericească; dar pentru acel slujitor al altarului, care-i merit să fie îndrumătorul de fiece clipă a vieții credincioșilor, i se cere o cunoaștere mai apropiată a vieții de toate zilele, ca să poată să-și împlinească, cu real folos, misiunea ei.

Biserica noastră nu trebuie să fie un organism administrativ, sau numai îndeplinitor al unor formule rituale, ea trebuie să fie un organism de luptă și de misionarism, care să cucerească, să întărească și să păstreze sufletele, după marea lege a Domnului nostru Isus Hristos.

Mergând în eparhiile Prea Sfinților Voastre, veghiați deci, la această întărire a sufletelor, la întărirea sufletelor de Români ale neamului nostru.

Prea Sfințiți Grigorie, Episcop al Argeșului,

Chemat ești să păstorești această Domnească eparhie, care a fost la înființarea ei, în 1359, prima mitropolie a Ungro-Vlahiei și dela primul ei titular iacint, venit din Tarigrad, a avut un lung șir de vrednici ierarhi, cărora astăzi le urmezi Prea Sfinția Ta.

Da, Argeșul, după cum prea bine amintești, are o altă însemnătate pentru noi: Nu ești numai vlădica unei frumoase eparhii de munte, dar ești păzitorul sfintelor morminte ale neamului: Neagoe Basarab, Regele Carol, Regele Ferdinand. În Biserica Domnească nu vii numai să te închini la altarul lui Dumnezeu, dar te mai închini și la acele pietre de mormânt, scumpe sufletelor noastre, care sunt altarele neamului.

Ce splendid prilej de educație națională ai!

Acele lespezi vor fi călăuza ce trebuie s'o urmezi în munca de luminare și de întărire a sufletului celor peste care ești chemat să păstorești, căci, în pilduitoarele vieți ale trecutului trebuie găsite puterile de regenerare și de întărire ale neamului.

Și grijă, trebuie să ai acolo, în acele frumoase pajiști de munte, de cea populație, care din nenumărate cauze n'a știut totdeauna să urmeze cele mai bune pilde.

Ispite sânt multe, dar acest neam de munteni, atât de frumos are calități

atât de mari, încât prin grija Prea Sfinției Tale și a preoțimei eparhiei ce o vor avea, o veți putea ridica, întări și îndruma spre fericirea ei.

Aci, în aceste colțuri de țară, Biserica vie își are rolul precumpănitor; sate uitate de oameni în fundul văilor cu grele și rare legături cu restul țării, nu pot fi uitate de Dumnezeu și de preoți.

Pentru această muncă ce astăzi devine cea mai de căpetenie a slujitorilor bisericii, ai pildele frumoase ale înaintașilor Tăi, cum a fost Iosif de Argeș, mare cărturar, care a priceput năzuințele neamului, fiind strânse legături cu ortodoxii din Ardeal, și după el Ilarion de Dealul, susținător al lui Tudor Vladimirescu.

Așa, cum acești ierarhi au priceput nevoile vremurilor lor, așa și episcopul de astăzi, sânt convins că va pricepe nevoile vremurilor de față.

Prea Sfințiți Nicolae al Clujului, Vadului și Feleacului,

Eparhia pe care o vei păstori, este așa de strâns legată de istoria neamului nostru, încât a devenit un adevărat simbol al stăpânirii firești a României în Ardeal.

Ea a înflorit în diferitele ei forme, odată cu înflorirea Domnitorilor români care au stăpânit prin părțile ardelenesti; ea a dispărut cu întărirea stăpânirii străine, ca să reapară definitiv odată cu unirea veșnică a tuturor românilor. Ștefan al Moldovei, Petru Rareș, Mihai Viteazul, Ferdinand I, iată numele Domnitorilor care vor fi veșnic legați de această episcopie.

Chiar înflorirea și despărțirea ei vremelnică ne arată importanța ce o are pentru neamul românesc.

Iată de ce Prea Sfinția Ta, primind acest toaig păstoresc, ai datoria de a face ca această episcopie să înflorească și să se întărească, întărind astfel și România.

Te urci pe acest scaun ce ți-a fost incredințat după trecerea dintre cei vii a vrednicului episcop Nicolae Ivan, om de mare cuminenie și un vrednic gospodar.

El a început, fiind primul episcop al noiei eparhii românești, să croiască drumul; Prea Sfinția Ta trebuie să desăvârșești acest drum.

Pregătirea o ai prin frumoasele studii ce le-ai făcut și prin faptul că ai fost propagandist în Basarabia și rector la Academia dela Sibiu.

Voința o ai, și sânt fericit de a vedea prin cuvintele ce Mi le-ai rostit, felul în care înțelegi să-ți împlinești datoria.

În eparhie ai pe lângă intelectualitatea universitară a Clujului și o populație rurală de care va trebui să ai o grijă deosebită, s'o luminezi și s'o ajuți cu sfatul cel bun.

Întărirea sufletească a poporului, prin o constantă și neîncetată educare, iată chezașia de progres, iată ținta, pe care toți care ne iubim neamul, trebuie s'o avem veșnic înaintea ochilor.

Și în acest apostolat preoțimea are un rol de căpetenie. În desvoltarea metodică și rodnică a păturii țărănești, trebuie să ne bazuim pe două elemente de frunte ale satelor: „preotul și învățătorul”.

Dacă aceștia doi își fac pe deplin datoria, îndeplinindu-și fără șovăială menirea, vom putea să ridicăm în puțini ani nivelul păturei noastre rurale la o viață mai sănătoasă, atât trupească, cât și sufletească.

Sânt convins că Prea Sfinția Ta, pricepând aceste probleme, vei râvni să faci din eparhia Clujului un model demn de imitat.

Prea Sfințiți Nicolae al Orăzii,

Ești cel mai tânăr dintre episcopii Bisericii noastre și Domnul te-a hărăzit să păstorești cea mai tânără episcopie a României, după ce în decursul anilor din urmă ai făcut frumoase studii, atât în țară, cât și în străinătate.

Ai fost și profesor la Academia din Sibiu. Iată titluri ce sânt o chezașie că

poți să îndeplinești cu prisosință noua-ți chemare.

Avântul tinereții și ferma hotărâre ce Mi-ai exprimat astăzi, îți vor netezi calea de acum înainte.

Pe lângă oștire și școală, ești cea mai de căpetenie veghe a românismului la granița de Vest.

Întărirea elementului românesc, prin aceea că-l vei face mai vrednic, mai silitor, mai bun decât ceilalți, iată misiunea de căpetenie ce ai de îndeplinit în acele ținuturi ale Bihorului.

Episcopiile dela graniță sânt cetăți de care trebuie să se spargă valurile dușmane.

Ești ostaș al Domnului, dar să nu uiți niciodată că ești acolo și ostaș al neamului Tău.

Fii vrednic în toate, cum vrednic a fost acel mare suflet și mare român pe care ești chemat a-l înlocui, mult regretatul adormit întru Domnul, Roman Ciorogariu, primul episcop ortodox al Orăzii.

A fost una din acele figuri de legendă. Prin rana dobândită dela elementele dușmănoase țării, a devenit un martir al neamului și a rămas, cu toate suferințele fizice, ferm hotărât să stea veșnic neclintit la datorie, așezându-se astfel la rând cu marii părinți ai începuturilor Bisericii.

Aceasta este pilda vie care a deschis calea vlădicilor orădeni. Prea Sfinția Ta, fii deci vrednic de Roman Ciorogariu.

**Prea Sfinți Părinți,**

Luminarea sufletului, luminarea minții, întărirea trupei, iată astăzi drumul pe care trebuie să călăuziți Biserica și slujitorii ei.

Eu, Regele Vostru, și ca Mine toți acei cari cred în puterea sufletească a Bisericii noastre, avem ochii așințiți asupra conducătorilor eparhiilor.

Mergeți cu binecuvântarea Celui de Sus și păstoriți întru Domnul pentru întărirea neamului nostru!

Profesorii Universității din Dacia superioară năzuiesc să dea instituției ce o conduc o adevărată viață științifică, conform cerințelor moderne și a progreselor ce se fac an de an în diferitele ramuri ale manifestărilor minții omenești.

Acestei necesități încearcă a răspunde și cartea acum apărută a profesorilor Hățieganu—Goia, carte menită să aducă lumină și folos atât studenților în medicină, cât și publicului medical român din toate provinciile țării. Volumul I al tratatului, redactat de distinși profesori, s'a bucurat, la apariția sa în 1934, de-o entuziastă primire. Academia Română l-a încurajat prin acordarea unui mare premiu.

Sântem convinși că și al doilea mare volum se va împărți de aceleași binevoitoare aprecieri ale specialiștilor, doritori să cunoască mai de aproape felul cum se muncește în clinica medicală a Clujului românesc.

**P. N. Panaiteșcu:** *Insemnătatea economică a Mocanilor în istoria Țării românești*, Cluj, Inst. „Ardealul”, 1936. Broșură de 35 pp. Prețul?

Lucrarea dlui inginer inspector general, P. N. Panaiteșcu, ne aduce prețioase amănunte din viața de păstori a poporului român, autorul broșurii ocupându-se în special de însemnătatea economică a păstorilor din regiunea Brașovului, anume a mocanilor, precum și de rolul lor în facerea istoriei țărilor române.

Se arată, clar și cuprinzător, ce sânt mocanii păstori, drumurile și produsele lor, cum trebuie socotită activitatea ei modestă, dar strâns legată de trecutul neamului românesc.

Astăzi, când fapt este că «mocanii se duc», citim cu toată duioșia paginile acesteia, închinată trecutului economic al Ardealului.

**Viața Ilustrată**, Anul al 3-lea, Nr. 6 din Iunie 1936. Director: Nicolae Colan, episcopul Clujului. Abonamentul pe un an 200 lei. — Sumarul, ca de obicei, ales și interesant, cu multe ilustrații, se recomandă tuturor familiilor românești iubitoare de lectură sănătoasă. Semnează articole dnii: Gr. T. Marcu, Gh. Noveanu, Ing. Brânduș, Dafna-Blagaiana, I. Maniș, A. Nanu, Prof. I. Martin, Dr. Eugen Nicoră, Ax. Creangă, Dr. E. Dobrotă, L. Bologa, D. Călugăr.

Numărul viitor al *Vieții Ilustrate* va apărea tot la Sibiu. După 1 Iulie 1936 revista se va muta la Cluj, unde va continua să apară în aceleași pilduitoare condiții.

**Biserica „Învierea Domnului”,** biserică creștină ortodoxă zidită în Suceava Bucovinei la 1550 de Elena, Doamna lui Rareș Petru Vodă, fusese răpită de guvernul austriac din 1781 și cedată romano-catolicilor imigrați în Bucovina și apoi la 1836 cedată rutenilor uniți.

Ministerul instrucțiunii, direcția cultelor, din Regatul României, a hotărât de curând să se restabilească dreptul de proprietate, istoric și juridic, asupra acestui sfânt locaș ortodox moldovenesc, redându-l în stăpânirea și jurisdicția canonică a Sfintei Mitropolii a Bucovinei.

Deși biserica aceasta dela Suceava n'a aparținut și nu aparține greco-catolicilor români, totuși clarissimii noștri dela foaia bisericească *Unirea* blăjană, în fața hotărârii ministeriale și în răvna de-a apăra pe „frații” ruteni, cunoscuți ca încăpăținați iredențiști, — și-au pierdut atât de mult cumpătul scrisului, încât nu se sfiesc a trimite, — la adresa ministrului instrucțiunii publice, a autorităților civile locale, precum și la adresa preoților ortodocși cari au tărnosit din nou biserica dela Suceava, — o colecție de invective dintre cele mai „alese”, ca b. o. gangsteri, mistificatori, neroniani, criminali, și altele și mai deochiate, — ca după toate acestea clarissimii să ceară să se mai facă — pupăză pe colac — „cercetare” și să se dea „lămurire”, din partea cui? Din partea ministrului pe care l-au ocărât în termeni de neiertat. [V. Unirea, Nr. 22 din a. c.]

## INFORMAȚIUNI

**Știre personală.** Înalt Prea Sfințitul nostru mitropolit Nicolae a plecat Joi dimineața în 4 Iunie la baile Carlovy Vary în Cehoslovacia pentru căutarea sănătății. Înaltul ierarh va rămânea acolo până la 28 Iunie, când se va întoarce în țară spre a face în aceea zi instalarea episcopului de Oradea, iar a doua zi a celui de Cluj.

**Între oaspeții** cari au participat la festivitățile din Sibiu, mai amintim pe reprezentanții eparhiei Clujului: PP. CC. Lor Păr. consilieri episcopocși Dr. Sebastian Stanca, Dr. Sava, profesorii dela Acad. teol. Dr. I. Vască, Dr. Liviu Muntean, Dr. G. Stănescu și Dr. Buzdug, prot. de Alba-Iulia, Baba; pe reprezentanții eparhiei Orăzii: PP. CC. Lor Păr. consilieri episcopocși Z. Moga, Evuțian și C. Magier, profesorii Acad. teol. Dr. I. Petreună și Givulescu, dl Teodor Neș dir. al lic. E. Gojdu, dl Pompiliu Dan președintele „Oștii Domnului” din eparhia Orăzii și dl Maliță vicepreșed. „Oștii Domnului”.

† **Pr. Gavril Simedrea**, paroh ort. rom. în Bulzești de Sus, protop. Zarand, a încetat din viață în 27 Mai 1936, înal-68-lea an al vieții și al 45-lea an al preoției sale, după lungi și grele suferințe, împărțit fiind cu Sfintele Taine. Rămășițele sale pământești s'au așezat spre veșnică odihnă la 29 Mai în cimitirul ort. rom. din Deva. Odihnească cu dreptii!

**Preoții, cum se anunță astăzi din București**, vor primi zilele acestea salariile rectificate pe lunile April și Mai.

**Act de mulțumire.** Consiliul parohiei ortodoxe române filiala Cărpiniș, prot. Geoagiului, aduce dlui *Eduard Shnabel* din Deva mulțumiri pentru suma de Lei 3000 (trei mii), donată pe seama bisericii noastre. Dumnezeu să răsplătească marimosului donator! — *Consiliul parohial*.

**În atențiunea părinților cari au copii orbi.** În așezământul pentru ocrotirea orbilor din Cluj, Calea Regele Carol II, Nr. 25, se primesc pentru educație și învățământ copii orbi (numai băieți) în etate dela 7—12 ani, educabili și sănătoși. Cererile trimbrate legal, însoțite de actul de naștere, certificatul medical și certificatul de paupertate (sărăcie) se adresează așezământului de orbi din Cluj, până la data de 1 August 1936.

## ȘTIRI LOCALE

**Predică în catedrala din Sibiu.** Duminecă, 7 Iunie 1936, va predica părintele M. Neagu; ear în 8 Iunie (Ziua Restaurării) va predica pâr. Gh. Secaș.

Nr. 4798/936. Școl.

1—3

## Concurs

La Școala Normală Ort. „Andrei Șaguna” din Sibiu, cu începerea anului școlar 1936/37, sunt vacante următoarele catedre:

- A) Secția de băieți:
1. Catedra de limba franceză.
  2. Catedra de științe pedagogice cu practică pedagogică.
  3. Catedra de muzică vocală și instrumentală.
  4. Catedra de științe agricole cu practică agricolă.
- B) Secția de fete:
1. Catedra de limba franceză și drept.
  2. Catedra de lucru de mână și țesut.
- Doritorii de a ocupa vre-una dintre aceste catedre vor înainta până la 30 Iunie ort. Consiliului Arhiepiscopesc din Sibiu, cereri însoțite de actul de botez și de diploma de specialitate și de eventuale alte acte recomandatoare.
- Sibiu, din ședința secției culturale ținută la 25 Mai 1936.

**Consiliul Arhiepiscopesc**

Nr. 168—1936

[17] 1—1

## Concurs

Consiliul parohiei ortodoxe rom. Gheorgheni-Ciuc, publică concurs pentru facerea iconostasului, a stranelor și tetrapodului în biserica nouă. Reflecții vor înainta oferte în scris până la 25 Iunie 1936 la oficiul parohial ortodox român Gheorgheni-Ciuc, unde se pot lua informațiuni.

**Preot Aurel Negoescu**  
paroh ortodox român

## Probleme-Recensii-Comentarii

**Revista Teologică**, anul al 26-lea, Nr. 5—6 pentru Mai și Iunie 1936, conține bogat și cuprinzător material în articole, cronice, note și informații, semnate de: Prof. Nicolae Colan, directorul revistei, Prof. O. Ghibu, Gr. T. Marcu, Pr. Il. V. Felea, P. V. Gh. Sibiescu, I. E. Naghiu, I. Faur, T. Bodogae, D. Călugăr, Prof. L. Bologa. În acelaș număr își spune cuvântul duios al despărțirii directorul de până acum al revistei, Prof. N. Colan, noul episcop al Clujului, mulțumind tuturor celor ce l-au ajutat timp de 14 ani în conducerea organului de știință și viață bisericească, *Revista Teologică*, amvonul de pe înălțimea căruia a vestit «cu tinerească însuflețire cuvântul Domnului și a chemat, prin îndemnuri și povățuiri, la propoveduire puterile proaspete ale tinerilor generații preoțești, ca și intercaratele iscusințe ale mai vechilor purtători de condei bisericesc».

Dorim viguroasei reviste să-și poată continua munca ziditoare de suflete sub conducerea unui director vrednic de merituoșii înaintași cari, punând talent și muncă, au izbutit să dobândească, organului de publicitate dela Sibiu, o mare vază în presa noastră teologică.

**Cerc pastoral.** — În cadre modeste s'a strâns în ziua de 17 l. c. cercul pastoral Odorhei, în parohia Feleag, unde cu râvnă întru cele duhovnicești și cu vrednicie păstorește părintele Nicolae Hantău. Cercul s'a ținut din prilejul adunării cercului cultural învățătoresc I. G. Duca.

Demn de remarcat este faptul că la sfânta liturghie au participat aproape toți cei 24 învățători ortodocși și minoritari, în frunte cu bătrânul și harnicul învățător ortodox Petre Poștoiu, președinte.

În fața lór și a unui covârșitor număr de suflete, bărbați și femei, tineret și copii, a predicat la sfârșit învățător și cu bogate exemple, părintele Simion Radu paroh în I. G. Duca, despre credința religioasă și puterea ei mântuitoare de totdeauna și pentru toți și despre urmările dezastruoase ale necredinței.

După ședința intimă, la masa comună din casa parohului local, părintele S. Radu a ținut să sublinieze deobita însemnătate instructivă și educativă a acestor ședințe, în care ambii factori cultural ai satelor se întâlnesc să-și dea maximul de aport în slujba neamului. Această comună ședință e prima în cercul I. G. Duca și poate în Săcuime. Să le generalizăm în satele românești deocamdată și apoi în cele secuizate, alăturându-se în opera ce trebuie intensificată și al treilea factor — *notarul*.

S'a desfășurat un bogat program, al soției parohului, inv. Eug. Hantău, compus din cântece, poezii, dansuri naționale și teatru școlar.

Feleganii, blânzi și harnici, au avut astfel o zi de mare bucurie și duhovnicească reculegere, din care au învățat multe pentru viață.

E un fapt însemnat, pentru această comună ortodoxă și românească, care poate în pofida vicisitudinilor și asupritorilor de ieri a rezistat cu încăpăținare, menținându-și curat: limba, credința, portul, obiceiurile cu întreg specificul ei românesc și creștinesc. Dar.

**Becescu Florin:** *Francmasoneria*, crimă — spionaj — anarhie. — Edit. „Porunca Vremii”, București, 1936. Un volum de 117 pg. Lei 50.

Studiul dlui Florin Becescu înfățișează, concis și temeinic, problema iudeo-masoneriei sub toate aspectele ei, desvăluind o primejdie în fața căreia nici țara noastră nu poate rămânea indiferentă.

Masoneria, alături de celelalte secte, mai mult sau mai puțin secrete și bine subvenționate din afară, este dușmana neîmpăcată a ideii de stat național, dușmană a principiului monarhiei și dușmană a credinței creștine.

Autorul, ca fost elev al profesorului mult regretat Dr. N. C. Paulescu, memoriei căruia este închinat studiul prezent, aduce o puternică lumină în toată munca răufăcătoare a masoneriei.

Se descrie lămurit organizația și activitatea ei revoluționară internațională în deosebitele țări, inclusiv România, unde funcționarea francmasoneriei este examinată mai amănunțit în toate grupările sale.

Bunii creștini și bunii români au tot interesul să citească și să răspândească această operă a talentatului și îndrăznețului cercetător, care merită întreg sprijinul lor.

**Hățieganu—Goia**, *Tratat elementar de Semiologie și Patologie medicală*, în colaborare cu Dr. M. Hângănuș, șef de lucrări și Dr. T. Spârchez, asistent. Volumul II. Cluj, Tip. „Cartea Românească”, 1936. — Pag. 652. Prețul?

Profesorii dela Universitatea românească a Ardealului, cu cele patru facultăți ale sale, — de Drept, de Medicină, de Litere, și de Științe, — au tipărit, în timp mai puțin de două decenii, un considerabil număr de tratate și manuale pentru științele ce se învață la acest așezământ de înaltă cultură.

Trecută abea la anul 1919 în stăpânirea Statului român, Universitatea dela Cluj, — care în semn de adâncă recunoștință pentru întemeetorul României de astăzi, își ia în 1927 numele de *Universitatea Regele Ferdinand I*, — dispune astăzi de un corp profesoral, a cărui activitate științifică și de cultură generală depășește cu mult contribuția modestă adusă de profesorii dela 1872—1919 ai fostei Universități maghiare dela Cluj, înființată de altfel — cum o spune chiar un profesor ungar al universității — *din motive de politică*. Ear politica aceasta nu urmărea alt ceva, decât desnaționalizarea forțată a populației române majoritare a Ardealului.